Un roman sportiv în lumea sportului american

Pantera din San-Francisco

Adaptare de PIERRE VERONE

CAP. I.

Dacar fi s'o iau dela început, ar trebui să povestesc, depe timpul când mă numeam Adam şi eram căsătorit, nelegitim, cu Eva.

Fapt destul de scuzabil, având în vedere că, în afară de noi, nu mai erau nici preoţi nici ofiţeri de stare civilă şi din fericire, nici challengeri la titlul meu de stăpân al tuturor.

Deşi am o memorie extraordinară, prefer să-mi încep povestea, dela ultima incarnaţie a nemuritorului meu suflet.

Să mă recomand: Théodore-René-Guy de Ville, sau mai simplu Teddy, aşa cum mă iscălese şi cum îmi spun amicii.

Am 20 de ani, sunt destul de înalt şi nu funcţionez decât cu alcool.

Meseria mea?

Până acum un an, eram colecţionar de resturi de ţigări.

Un unchiu de-al meu, m'a vindecat însă, de această pasiune a tinereţei mele şi m'a introdus ca practicant la marele cotidian parizian «La Vie et les Sports».

După câteva luni, exasperat de nenumăratele mele orgii bacchice, directorul ni-a dat pur şi simplu afară, dar stăruitorul frate al mamei mele ma' adus înapoi şi l-a sfătuit pe d. Morreau să mă trimeată undeva, prin America, unde mulţumită cunoştinţelor mele de limba engleză, puteam fi un corespondent destul de bun.

Căci, fără falsă modestie, talentul, ce-i drept, nu-mi lipsea.

Zis şi făcut..

In 3 zile eram la San Francisco, cu passe-port în regulă şi o indemnizaţie săptămânală de 100C de franci.

Primul monument pe care l-am cunoscut a fost «Diver's Dinn».

Nu ştiţi ce-i «D. D.»?

Cea mai celebră taverna din lume; un local mai elegant dcât «Moulin Rouge», dar unde nu întâlneşti conţi şi prinţi fără ţară ca în Europa.

Iar, primul cetăţean de prestanţă cu care ma'm împrietenit, a fost Big Monney.

E imposibil să nu fii auzit de el.

Big Manney e managerul celor mai renumiţi boxueri din lumea nouă şi admirator înflăcărat al cântecelor, al femeilor şi al wishkyului, calităţi cari mi l-au apropiat dela început.

Bigi Manney e un liber-cugetător, cu concepţii foarte largi despre viaţă şi campion local, pe vastul teren dela «Diver's Dinn» în ceeace priveşte golirea paharelor cu whisky.

Ci meloman are aplicaţie spre muzica modernă, el însăşi mare cunoscător în tainele jazzului, pe care-l improvizează de minune din două farfurii cu tonuri diferite şi o furculiţă.

In domeniul sentimental nu-i lipseşte nimic. Nici o fată nu reuşeşte să-l monopolizeze, căci Big e internaţionalist.

Azi îi place kimonoul unei geyshe din ţara crizantemelor, mâine «deshabillé»-ul unei comptarioate de a mea, iar poimâine, cine ştie? poate surhangul unei fiice din Groenlanda.

Personalitatea sa impune, ca şi fizicul său mai mult dec ât agreabil.

Big are ochii negri ca şi mine, dar mai mari şi mai melancolici, părul minunat, de un castaniu rar şi un corp, Dumnezeule! nu degeaba a fost cel mai mare boxeur pe care l-a avut Statele Unite dela Jeffries încoace.

Prietenul său cel mai bun este Gill Standing, un băiat roşcovan, cu pistrui pe faţă, pe care l-a descoperit într'o bună zi, pe cheiu, cărând saci cu nisip.

Gill a făcut carieră foarte repede şi a ajuns campion al U. S. A.-ului la categoria semi-mijlocie, apoi challengerul englezului Pat Mac Lyman, celebrul rege al knock-outului.

Când boxează Standing, lumea freamătă, căci roşcovanul nu trăeşte cu adevărat decât pe ring.

Acolo se simte în mediul lui; viaţa îi râsneşte în ochii vioi, ascunşi în fundul capului, iar pumnii săi lucrează ca nişte pistoane automate.

Când Gill Standind loveşte în plin, îşi strigă bucuria prin ţipete de junglă, şi odată cu el urlă spectatorii, schiţând prin aer swinguri, crochete şi uppercuturi, bine înţeles cu mult mai inofensive decât cele ale campionului.

— Boxul e însăşi viaţa, spune el, cu glasul său gros şi tărăgănat. Te sbaţi între corzi, ataci, te aperi, şi până la sfârşit câştigi sau pierzi în diferite feluri.

Când începe să filozofeze, Biig Manney, îl trage blajin de mânecă şi-l îndeamnă:

— Hai, bea, băiete!

Căci, Manney nu-i partizan al vieţei austere.

— Gill, de pildă, expilcă Big, vrea să simtă din plin plăcerile acestei lumi, şi nu-l pot învinui.

Fiecare dintre noi, doreşte aceasta.

El a fost sărac şi ştie ce'nseamnă să nu ai decât o singură pereche de pantaloni. N'are decât să bea şi să petreacă atât cât pofteşte.

Pentru aceasta îi trebue bani şi banii nu-i poate câştiga decât boxând.

Standing înţelege foarte bine ce trebue să facă...

In această înaltă companie, miam trecut eu prima noapte pe pământ american. Big Manney m'a învăţat să cânt «Yankee- Doodle» şi să fumez ţigări de foi cu pălăria lăsată pe ceafă.

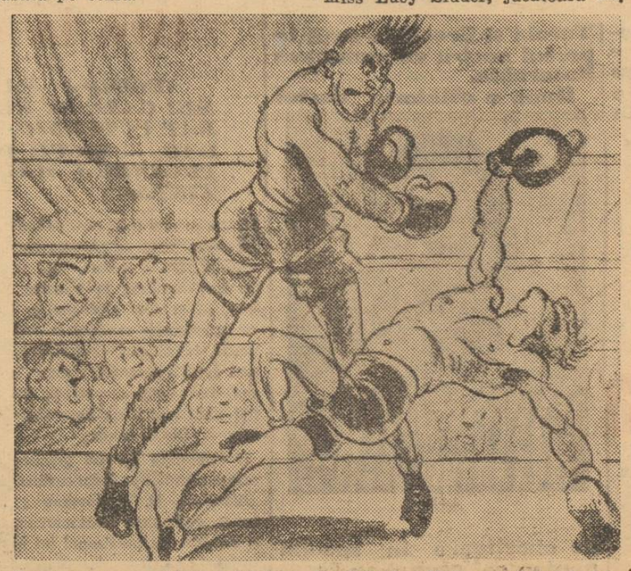

Cum tuşeam, pălăria cădea şi... mai plăteam trei pahare.

Inspre dimineaţă, eram prieten intim cu Bigi.

Adică ştiam pe dinafară numlee celor 24 de simpatii actuale, îmi permisesem să-i dau o directă în plină bărbie unui tip care mă deranjase şi... aveam de plătit 60 de pahare, ceeace împărţit la 3, vine 20 de fiecare, adică îmi pnock-outasem de 20 de ori, propria-mi pălărie...

CAP. II

Cele 256 de ziare sportive din Sta, tele Unite, înregistrau cu litede uriaşe pe prima pagină, o ştire cu adevărat senzaţională.

«Inctătorul maghiar, Rudolf Molnar, campion mondial la 200 m. brasse, a sosit în San-Francisco, însoţit de logodnica sa Erzsi Vidor, campioana Europei la tennis, simplu_doamne.

Cei doui sportivi unguri, vor înfrunta respectiv pe Johnny Clitton şi d-ra Ethel Tracy, reprezentanţii sportului american.»

O lume imensă, venise la aeroport, întru întâmpinarea oaspeţilor, iar pe străzi bărbaţi, femei, bătrâni şi copii, formaseră o procesiune măreaţă, purtând placarde multicolore pe care era scris:

«I. Clitton şi Ethel Tracy trebue să învingă!»

In asistenţă am remarcat şi pe Big Manney, însoţit de nedespărţitul său tovarăş, Gill Standuig cel roşcat.

Deşi, avionul nu sosise încă şi mai era o săptămână, până la cele două macthuri, se făceau pariuri enorme.

In marea majoritate, americanii erau favoriţi. Mai ales Miss Ethel, întrunea sufragiile unanime. Superioritatea tennisului american, asupra celui european, nici nu era pusă la discuţie, totuşi nimeni nu uita că budapestana, învinsese la Paris, pe Miss Lucy Sidder, jucătoara no. 2 a Statelor Unite, cu 6-0, 6-1, 6-0, în «best of five».

Orgoliul yankeu trebuia deaceea satisfăcut, toate nădejdile se îndreptau spre Clitton şi Miss Ethel, cari puteau şi trebuiau să salveze onoarea Americei.

Mai cu seamă că în ultimul an reprezentanţii Europei deveniseră din ce în ce mai cutezători. Trei titluri mondiale de box trecuseră peste atlantic, echipa de rugby a Angliei sdrobise pe cea a U. S. A.-ului cu 25—3 şi chiar în atletism, performanţele europenilor din Nord, întrecuseră cu mult pe cele mai bune.

(Urmarea în numărul viitor)

O SCHIŢA

PRIMA CURSA DE SPRINT

de H. AURENCHE

Vreau să vă povestesc primul meu match cu gloaba „oraşului" meu.

Povestea face parte din timpul de demult. Aceasta nu mă împiedică să v'o spun.

In acea epocă — cam pe la sfârşitul secolului trecut, fericite timpuri, când am convins pe bunul meu amic marele sprinteur Emile Friol să se urce pe bicicletă — tatăl meu, pentru a-mi recompensa un bacalaureat obţinut într'un stil impresionant, mi-a oferit o frumoasă bicicletă.

Dumnezeu a cunoscut bucuria mea! Deci, plin de orgolii şi bucurie, am plecat dela casa familiei, la Tournon-sur-Rôhne, am trecut fluviul până la Valence, am traversat oraşul Romans, şi pe la apusul soarelui, având 50 kilometrii în picioare am ajuns în satul meu.

Se lăsa noaptea! Trebuia să traversez lunga stradă Mercurol. Pe la ultimele case, m'am lovit nas în nas cu un jandarm.

Jandarmul era călare pe un cal. Din fundul bojocilor săi, îmi strigă:

— „Lanterna? Aprinde lanterna!

Insă, n'aveam nici lanternă, nici antracit, nici macăr vreo carte de identitate.

In acele timpuri eroice, toţi ciclistii care se respectau trebuiau să poarte pe bicicletă cele mai neînsemnate accesorii.

In acel moment am întrevăzut catastrofa: o cascadă de contravenţii, confiscarea bicicletei, poate chiar închisoare.

Aplecând capul, am pornit-o într'un demaraj furios şi vă garantez că însuşi Archambaud s'ar fi bucurat văzându-mă.

Am dispărut la cotitură şi după câtva timp eram afară din oraş.

Atunci când mă credeam scăpat, gândind că jandarmul călere pe cal este departe de mine, inima începu să-mi bată cu mai multă putere auzind în spatele meu, pe legea mea, galopul tot mai grăbit al unui călăreţ.

M'a luat la vânătoare! Acest jandarm fila ca un hoţ.

Teroarea îmi prinse picioarele căci începură să bâţâe.

Incepui să alerg. Până acasă trebuia să fac zece kilometri dar în candida mea ignoranţă, îmi imaginam că un cal, fie chiar o gloabă, putea foarte bine să ţină dstanţa în această alură.

Mă simţeam slăbit. Trebuia să anunţ Şi chiar asta am făcut.

Cunoşteam oraşul până în cele mai mici amănunte. Un mic boschet mă ferea de vederea inamicului. Am sărit pe pământ, aluecând am ascuns bicicleta în iarbă şi reţinându-mi suflarea, aşteptam.

Nu prea mult. In mai puţin de un minut, pământul răsuna de copitele unui cal.

Fără să ezite, animalul îşi continuă galopul. Sgomotul se pierdea în câmp galopul. Sgomotul se pierdea în câmp unde noaptea acoperea pământul.

Of! Eram scăpat.

Am ieşit din ascunzfiş. Jandarmul meu putea fi în stradă, sau foarte bine puteam întâlni un altul.

M'am întors la Mercurol, unde pentru 2 bani am cumpărat o lanternă multicoloră şi pentru un ban — oh! timpuri binecuvântate ale vârstei de aur — o trompetă rezonabilă.

Cu mândrie am pornit pe stradă din Tournon.

Bine înţeles că în drumul pe această stradă am reîntâlnit jandarmul meu.

Din apropiere, calul său răsufla ca o focă.

Gânditor reprezentantul autorităţii se reîntorcea spre jandarmerie unde îl aştepta o soţie fidelă...

Am trecut prin faţa lui agitându-i în ans lanterna. Nu mi-a dat atenţie. Eram în regulă şi nu m'a recunosrut.

Noaptea, toate pisicile sunt gris.

COLTUL LUI CASTOR

DARUL LUI MOŞ CRACIUN

Deşi nu's Moş, şi nici Crăciun,
Şi n'am ajuns vreodat' prin nouri,
Tradiţiei eu mă supun,
Şi'mpart sportivilor cadouri.

*

Dau tuturora tot ce n'au
La mine datu-i mizilic.
Fiindcă deşi anunţ că dau,
...Dau rime. Altceva, nimic.

*

Am pentru Moţi matchuri noui.
(Căci numai asta îl mai scapă).
Ii dau Districtului nevoi,
Iar lui Costel şi Bârsu, apă.

*

Pentru Alecu am Odol.
Pentru Hai Hai, un stoc de fete.
Ii dau perucă lui Anol,
Iar lui Herescu, îi dau plete.

*

Am pentru Duce o cadână,
Ca să-l conducă prin Orient.
Pentru Matei am încă-o mână,
Pentru... ce-o fi, şi excedent.

*

Dau boxului succes şi soclu.
Lui Humi calm, că se repede.
Lui «Pol» Costescu-i dau monoclu,
Să vadă că în sport... nu vede.

*

Lui Toma, glorie eternă.
Lui Tope: orz, fân şi coceni.
C. F. P. V.-ului lanternă,
Să vadă drumul spre Văleni.

*

Am pentru cluburi bani şi «papă»,
Ii dau Ripensiei un stoc
Rapidului..... cărbuni şi apă,
Doar, doar o lua-o iar din loc.

*

Pentru Chibrit, alt gen de pildă,
Să-l facă praf chiar pe Copolla.
Ii dau perucă lui Vintilă,
Şi-un pic de formă lui Bodola.

*

Ii dau lui Barosanu — avere...
Lui Sonny, un club la Dorohoi.
Căci, de când nimeni nu-l mai cere,
Din Sonny, azi e Sonny Boy...

*

Pentru Sadorosky-am un amor,
(O babă ştirbă, chioară, scurtă)
Rugbyului un spectator,
Iar lui Titel, mai multă burtă.

*

Am pentru Mielu o.... căpuşe.
Pe Sfera îl amân de Paşte.
Iar pentru Micu am cenuşe,
Căci e din Phoenix, tot renaşte...

*

Pentru Ligdopol am o raţă...
Pentru Luchide: icre, chozii.
(Căci unii pupă de-astea'n viaţă
Iar alţii pupă poala popii...)

*

Ii dau lui Schwartz piele lividă.
Lui Albu, forţă şi fasoane.
Lui Massler un cap de silfidă,
Iar lui Ilie... comisioane.

*

Am rom, coniac, prăştină, vin,
Pentru Verone. Spirt şi Branca.
Pentru Avramescu, zâmbet fin
(S'o facă praf, iar, pe Doljanca...)

*

Ii dau lui Chiţu vin spumos,
Şi-apoi un pat, să facă «nani»«.
Am pentru Lache (că-i frumos),
O «marfă» ca să-i pape banii.

*

Pentru Chinezul am un cnut
(Că i-a cam înţârcat bălaia).
Iar pentru Baratky au shoot,
Să-şi amintească ce e aia...

*

Lui Caracostea, să-i ajungă
Ii dau trabucuri (că le strică).
Lui Plagino-i dau viaţă lungă,
Şi o mustaţă mitiţică.

*

Lui Leoveanu o ştafetă,
Din Campoduci la Bellavista.
Lui Canarache-o bicicletă,
Şi-un membru: Miţa Biciclista...

*

Celor ce n'au niciun cadou,
Ier scuze. Nu sunt eu de vină.
La anul, voi veni din nou,
Cu tolba gata... şi mai plină.

CASTOR

Unde pleacă sportivii de Crăciun

Dăm mai jos o listă de sportivi şi locurile unde vor petrece sărbătorile Crăciunului.

D. V. V. Tillea: la Cluj.

D. gen. Gabriel Marinescu: la Sinaia.

D. Octav Luchide: la «Plăcintăria Follas».

D. col. Davilla: la Predeal.

D. Alfred Fulga: la Constanţa.

D. Costel Rădulescu: unde l-o apuca efectul... cozonacilor.

D. Micu Blumenfeld: la Baia Mare.

D. Denis Xifando: la Baia Centrală.

D. Titi Barosanul: la Baia Eforie.

D. Cornel Lazăr: la Mafalda (să-i ghicească ce-o să facă Ripensia la primăvară).

D. Ballaci: la Miss Elinée (pentru acelaş scop).

D. dr. Berger: la madam Georgetta (pentru acelaş scop).

Bodola: la Mamaia (să-şi întărească shotul).

ADUNATE... FURATE... INVENTATE...

După ultimul banchet cu icre, cu vin şi cu şampanie, oferit membrilor comitetului C.E.C., cu prilejul conferinţei dela Bucureşti.

Doi oficiali ai Federaţiei române de football, delegaţi să facă agreabilă şedere oficialilor străini la noi, se întorc spre casă, pe... trei cărări. La un colţ de stradă, se opresc nedumeriţi.

— Ia ascultă mă. Cum îl chiamă pe... Copola?

— Copola.

— Copolo? Şi cum se scrie?... Cu doi «r» ca Nae?...

— Nu. Cu un singur «f». ca masă...

*

Tot doi oficiali ai Federaţiei române de football. Doi din numeroşii oficiali căsătoriţi, şi nu tocmai entusiasmaţi de performanţa aceasta... conjugală.

Unul dintre ei, îl întâmpănează pe celălalt.

— Când ţi-ai cunoscut nevasta?...

— După ce m'am căsătorit...

*

Istoria footballului nostru cunoaşte oficialt cu fel de fel de ocupaţiuni: avocaţi, magistraţi, doctori... Printre aceştia s'a rătăcit cândva un negustor ... de lemne, care nu mai face parte actualmente din lotul de oficiali.

Serile trecute, fostul oficial (actual şi viitor negustor de lemne) s'a prezentat unui actual oficial, fost, actual şi viitor doctor.

— Ia vezi doctore, ce e cu ochii mei?...

— Nu văd nimic! i-a răspuns doctorul, după ce l-a supus unui examen minuţios. Ce te supără?...

— Cred că e ceva grav.

— Dece?

— De câteva săptămâni, nu mai văd... clienţi, de loc, pe la depozit.

*

D. maior Brezeanu are la F.R.F.A. o calitate dublă: e preşedintele Districtului Bucureşti, şi furnizor general de anecdote. In fiecare seară, «Nea Gică» se prezintă cu o furnitură nouă de «snoave» pe cari le supune contoluiui foarte sever, al d-lui Luchide.

Aseară, d. maior Brezeanu a adus un mătoarea mostră:

Soţia unui măcelar a născut! Moaşa îl anunţă pe fericitul tată cu ochii luminaţi de bucurie:

— E băiat. Are 3 kgr. 800 de grame

— Curat, sau cu oase?...

Ceată londoneză. «Dragă, nu da drumul la minge până ce mă duc eu să văd în ce direcţie este poarta adversă...

Cum «furnitura» aceasta n'a repurtat succes prea mare, d. maior Brezeanu «a reparat-o» cu următorul supliment primit ceva, ceva mai bine:

Un copil, îşi interoghează tatăl:

— Femeia este jumătatea bărbatului. Nu-i aşa?...

— Aşa se spune.

— Prin urmare, dacă se însoară a doua oară, nu mai rămâne mimic din el...

Spectacolele zilei

SCALA: «Trei camarazi», cu Mielu Petrescu, Emil Kroner şi Bucur Bârsu.

CAPITOL: «Viaţă de artist» cu Teodoru Chibrit.

REGAL: «Albă ca zăpada şi cei şapte pitici», cu Mielu Doculescu şi diverşi amici.

TRIANON: «Cântecul dimineţii», cu Costel Rădulescu.

CIRCUL KLUDSKY: Program nou, de Sărbători, cu Aurică Niculescu şi Demayo.

— Vreţi un interview?..

— Da.

— Vi-l dau eu, că bărbatu meu nu şi-a revenit din swingul cu care l-am antrenat...

OMNIA: «Alarmă de noapte», cu Lache Papagheorghe şi Bodega Dobrescu.

DACIA: «Hoţ de femei», cu David şi Sadowsky.

EDISON: «Mi-am regăsit iubirea», cu Aureliu şi Ionel Popescu. 6

COTROCENI: «Contesa şi valetul», cu Contesa Benckendorf şi Lache P.

CARLTON: «Frivola d-ră Brent» cu Massler.

A. R. P. A.: «Legea nu iartă», cu Ceaureanu şi Pucerea.

VERMOUTH BRANCA APOREŞTE POFTA DE MÂNCARE

Ultimul minut

AUER ŞI SULTANUL SOLIMAN AL IV-LEA

S'a pregătit feroviarului o primire festivă la Istanbul

ISTAMBUL, 23 (Prin telefon). — Turneul echipei naţionale române este aşteptat aici cu interesul pe care îl provoacă marile evenimente.

Dată fiind personalitatea jucătorilor cari alcătuesc echipa română, s'au luat la Istambul măsuri de precauţiune şi de primire festivă.

Aflându-se, că din echipa română face parte şi Sadowsky, a fost dublată (paza.. haremurilor. Pentru venirea lui Baratky, s'a dublat producţia de... bragă, deoarece vinul fiind interzis în Turcia, iar apa fiind o băutură necunoscută lui «Gussi», să aibe Baratky ce bea.

Cea mai mare atenţiune se acordă însă venirii lui Auer, care prezintă pentru otomani o importantă istorică. După cum se ştie, Auer şi-a început cariera de footballist în... 1683, anul când sultanul Soliman IV a asediat Viena.

Cum Auer reaminteşte o pagină de glorie din istoria sultanilor cuceritori, i s'a pregătit o primire festivă, în agealâcul din Prinkipo.

Din Trandafirii roşii

Nemărginită mare
de-apururi zbuciumată
Privind pe'ntinsu-ţi, verde
mă prinde un sughiţ
Şi te privesc cu milă: eşti mare
şi eşti lată
Dar n'ai nici o valoare
Eşti apă, nu eşti spriţ...